

ГЛАФИРА

/измъчена и отпаднала/. - Да, мила! При обстоятелства, за които ме е срам да говоря! После ще ти обясня всичко! /Отива при Мария и се мъчи да я прегърне./ Този човек иска да ни раздели... да забие клин в приятелството ни! /Поглежда с омраза Петрински./

МАРИЯ

/сухо/. - Остави ме! /Дръпва се сърдито от нея./

ГЛАФИРА

/почти разплакана към Петрински/. - Последният гамен уважава повече жените, с които е имал връзки /В пристъп на гняв./ Разважи всичко на Велизар!

ПЕТРИНСКИ

- Няма да ти направя тази услуга.

ГЛАФИРА

- Защо наричаш подлостта, която ще извършиш, услуга?

ПЕТРИНСКИ

- Защото това ще предизвика скандал и ще принуди Теодоси да се ожени за тебе! А аз още не съм сигурен дали си го побържала до такава степен.

ГЛАФИРА

- Ако целех това, бих могла да кажа сама на Велизар за писмото.

ПЕТРИНСКИ

- Не си вчерашна! Тогава Теодоси ще помисли, че насиливаш събитията и искаш да му се натрапваш.

/Пауза, през която Глафира гледа Петрински злобно, огорчено и тъжно./

ГЛАФИРА

/с болка/. - Ти винаги си виждал в мене само черното.

ПЕТРИНСКИ

/след пауза, примирително/. - Слушай, мила! Има нещо, което винаги съм уважавал у тебе, и това е ^{и то здрави} умът ти! Може ~~бътой~~ ще ти помогне да се измъкнеш от хаоса на амбициите и чувствата си и да вземеш правилно решение.